

ge, hvorfor hun anmoder om orlov, jf. Folketingets forretningsordens § 41, stk. 3, litra a, fra og med den 31. oktober 2000 og om, at stedfortræderen må blive indkaldt.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 10:

Forespørgsel til justitsministeren [om billedpornografiens udvikling].

Af Frank Dahlgaard (UP).

(Forespørgslen anmeldt 24/10 2000).

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 11:

Forespørgsel til forskningsministeren, sundhedsministeren og justitsministeren [om forskning i og forsøg med overførsel af organer fra dyr til mennesker].

Af Jann Sjørnsen (KRF) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 24/10 2000).

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 12:

Forespørgsel til udenrigsministeren [om et charter for grundlæggende rettigheder i EU].

Af Claus Larsen-Jensen (S), Charlotte Antonsen (V), Lene Espersen (KF), Anne Baastrup (SF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Susanne Clemensen (CD), Elisabeth Arnold (RV), Keld Albrecht- sen (EL), Jann Sjørnsen (KRF), Kim Behnke (FRI) og Frank Dahlgaard (UP).

(Forespørgslen anmeldt 24/10 2000).

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 6:

Forslag til lov om ændring af lov om en tjenestemandets ret for Grønlands hjemmestyres og kommunernes tjenestemænd i Grønland.

Af finansministeren (Mogens Lykketoft).

(Fremsat 4/10 2000).

Sammen med denne sag foretoges:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 7:

Forslag til lov om ændring af lov om statens tjenestemænd i Grønland. (Ændring af reglerne om tjenestemandens retten, afskedigelse af åremålsansatte m.v.).

Af finansministeren (Mogens Lykketoft).

(Fremsat 4/10 2000).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Hans-Pavia Rosing (S):

Disse to forslag til ændring af eksisterende love er fremsat på anmodning fra Grønlands hjemmestyre.

Det første, lov om en tjenestemandets ret for Grønlands hjemmestyres og kommunernes tjenestemænd i Grønland, udvider bl.a. Grønlands kompetence til at omfatte behandling af sager om overtrædelse eller fortolkning af hovedaftaler. Den indfører ligeledes udtrykkelige bestem-

melser om dommernes og stedfortrædernes habilitet.

Det andet, ændring af reglerne om tjenestemandssretten m.v., ændrer bl.a. reglerne om beskikkelse af dommere og stedfortrædere til tjenestemandssretten for statens tjenestemænd i Grønland. Endvidere fjerner forslaget de nuværende forskelle i muligheden for at afskedige varigt ansatte tjenestemænd og tjenestemænd ansat på åremål.

Formålet med de omtalte forslag er at bringe reglerne i overensstemmelse med de regelsæt, der er gældende her i Danmark for tjenestemandssretten og den kommunale tjenestemandssret.

Forslagene er som sagt fremsat på baggrund af anmodning og dermed behørig behandling af Grønlands hjemmestyre, hvorfor vi herfra skal anbefale tilslutning til begge lovforslag.

Harald Kjøller (V):

L 6 og L 7 har væsentligst konsekvenser i henhold til budgetloven, hvor samtlige tjenestemandstillinger listes op under hjemmestyret, og dernæst er der fastsat nogle regler for hjemmestyrets nedsættelse af en tjenestemandssret, og de har ingen administrative eller økonomiske konsekvenser.

Så i den foreliggende form kan vi give tilslutning fra Venstres side til de forslag, der ligger.

John Vinther (KF):

Da Det Konservative Folkepartis ordfører, fru Pia Christmas-Møller, er forhindret i at være til stede, skal jeg blot kort meddele, at vi principielt kan tilslutte os lovforslagene ved at gå konstruktivt ind i udvalgsbehandlingen.

Inga-Britt Olsen (SF):

Da SF's ordfører på området er forhindret i at være til stede, skal jeg fremføre mit partis bemærkninger til henholdsvis L 6 og L 7.

Som hr. Hans-Pavia Rosing har gjort opmærksom på, er det en opfyldelse af et ønske fra Grønlands hjemmestyre, og lovgivningen bringes nu i overensstemmelse med de hovedaftaler, der er indgået på Grønland mellem centrale organisationer og offentlige arbejdsgivere.

Der er herefter parallelitet til dansk tjenestemandssret, og dermed er problemerne med, at to kolleger, der henholdsvis er hjemmestyrets tjenestemand og dansk tjenestemand, kan blive behandlet forskelligt, hermed bragt ud af verden.

SF er principielt tilhænger af den danske model, også på Grønland, som så vidt mulig forhindrer domstolsshopping, altså en situation, hvor man dels kan vælge, hvor man tror, at man får den bedste behandling – ved en faglig domstol eller ved en civilret – dels kan prøve nr. to, hvis nr. et ikke giver et resultat, der er godt nok.

At man ikke skal kunne det første, er både et retssikkerhedsprincip om at undgå konkurrerende domspraksis og et fagligt princip om, at hvis ikke parterne egen domstol tager sig af det, så undergraver det aftalemodellens ansvarlighed for begge parter.

Hvad angår det sidste, er der principielle faglige begrundelser for, at den domspraksis, der i praksis udvikles gennem et vist mål af samspil mellem partskonsensus og »juridik«, ikke for alvor kan rumme et forstyrrende element, så parterne hver gang skal overveje at snyde på vægten og prøve en civil domstol.

Men, for der er et men i den danske model, som nu også kommer til at gælde i Grønland, og det indebærer i sin helt principielle form, at den enkelte tjenestemand henvises til en domstol, hvor en sags fremlæggelse eller ikkefremlæggelse helt afhænger af partssystemet. Den enkelte kan så – og bliver det heller ikke så sjældent i praksis – blive et offer for nogle større, bredere hensyn. Der kan f.eks. være situationer, hvor parterne som en del af et forlig enes om ikke at rejse tjenestemandssag. Det er i ni af ti tilfælde fint og accepteret af alle, fordi alle vurderer, at de får mest ud af det den vej. Men sådan er det ikke nødvendigvis altid.

Hvor er retssikkerheden for den tjenestemand, der f.eks. vil have en forflyttelse, en stillingsændring eller en afskedigelse prøvet ved tjenestemandssretten, mens organisationen er afvisende over for at rejse sagen? Her siger loven, at hvis organisationen afviser at køre sagen, så kan den enkelte gå den civilretlige vej.

Det er fint nok. Men hvad så hvis organisationen rejser sagen, men med et anklageskrift og en række påstande, som tager fat på steder, for blødt eller på anden måde ikke søger juridisk afprøvning af det, som den enkelte tjenestemand ønsker? Her synes lovforslaget – jævnfør dansk praksis selvfølgelig, klart nok – uden udveje. Man kan altså ende med at få en sag, men ikke at få sin sag prøvet.

Om lidt vil ministeren kunne erindre mig om, at det ikke er dansk tjenestemandssret, der er til behandling, det er jeg fuldt ud klar over.

Men SF vil afslutningsvis anbefale, at de to forslag og intentionerne i dem går videre til forhandling.

Svend Aage Fauerholdt (DF):

Da Dansk Folkepartis ordfører på området, hr. Egil Møller, ikke kan være til stede, skal jeg fremkomme med følgende udtalelse:

Forslagene er fremkommet på baggrund af et ønske fra Grønlands hjemmestyre. Dermed udvides kompetencen til at behandle forhold om overtrædelse og fortolkning af hovedaftale til tjenestemand retten på Grønland:

De øvrige ændringer i lovforslagene er naturlige tilpasninger til den gældende lovgivning. Dansk Folkeparti kan støtte begge lovforslag.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Lovforslag nr. L 6 og lovforslag nr. L 7 er på bordet som et ønske fra Grønlands hjemmestyre, og fra CD's side skal den korte ordførertale ikke opfattes som om, at det er venstrehåndsarbejde, snarere som en understregning af det tætte samarbejde, der er mellem Danmark og Grønland, som giver sig udtryk i, at vi kan behandle det her på den måde, som vi gør det i dag.

Det vi gør, er, at vi udvider Grønlands kompetence, og det er jeg meget tilfreds med, for det følger den politik, CD gerne ser på området. Vi bringer hermed reglerne i overensstemmelse med reglerne i Danmark.

Jeg vil ønske, det får en let gang igennem udvalget.

Dorit Myltoft (RV):

Jeg skal ganske kort meddele, at Det Radikale Venstre gerne vil følge denne anmodning fra Grønlands hjemmestyre om tjenestemand ret og tjenestemand forhold på Grønland. (*En mobiltelefon ringer*).

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg skal lige gøre opmærksom på, at brugen af mobiltelefoner ikke er tilladt i Folketingssalen. Tak.

Jette Gottlieb (EL):

Også i Enhedslisten har vi hæftet os ved, at lovforslagene er fremsat efter anmodning fra hjemmestyret, og vi støtter forslagene med de betragtninger, der er i dem.

Jens Ove Kjeldsen (KRF):

Jeg kan kort meddele, at Kristeligt Folkeparti støtter disse velbegrundede lovforslag, både L 6 og L 7.

Thorkild B. Fransgaard (FRI):

Undskyld forvirringen, men det skyldes, at fru Kirsten Jacobsen i sidste øjeblik ikke kunne komme, men jeg kan bare sige, at Frihed 2000 selvfølgelig kan støtte det her.

Ole Donner (UP):

Som medlem af Grønlandsudvalget uden for partierne kan jeg meddele, at jeg støtter de to lovforslag, som jo er et ønske fra hjemmestyret, og det er jo for at bringe det i overensstemmelse med de danske regler. Jeg støtter forslagene og regner med, at de får en hurtig gang gennem udvalget.

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Jeg skal nøjes med at sige tak for den brede tilslutning, der er til forslagene, og jeg tror, at det vil være noget, der bliver modtaget med tilfredshed i Grønland.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslagene overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til et særligt udvalg på 17 medlemmer og stedfortrædere. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Da der foreligger indstilling fra grupperne, skal jeg allerede i indeværende møde lade foretage valg af medlemmer til det nævnte udvalg.

Der er til dette valg anmeldt følgende valggrupper:

en gruppe på 97 medlemmer: Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti, Centrum-Demokraterne, Det Radikale Venstre og Enhedslisten;

en gruppe på 80 medlemmer: Venstre, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti, Kristeligt Folkeparti, Frihed 2000, Det Liberale Højre og Ole Donner (UP).

Valgt blev

Til medlemmer:

- 1 Hans-Pavia Rosing (S)
- 2 Helen Beim (S)
- 3 Dorte Bennedsen (S)
- 4 Jørn Pedersen (S)
- 5 Hugo Sørensen (S)
- 6 Kristen Touborg (SF)
- 7 Yvonne Herløv Andersen (CD)
- 8 Dorit Myltoft (RV)
- 9 Jette Gottlieb (EL)
- 10 Erik Jacobsen (V)
- 11 Ellen Kristensen (V)
- 12 Kristian Jensen (V)
- 13 Ole Donner (UP)
- 14 Pia Christmas-Møller (KF)
- 15 Per Stig Møller (KF)
- 16 Egil Møller (DF)
- 17 Kirsten Jacobsen (FRI)

Til stedfortrædere for:

- 1-5 Søren Hansen (S)
Helge Mortensen (S)
- 6 Anni Svanholt (SF)
- 7 Ebbe Kalnæs (CD)
- 8 Vibeke Peschardt (RV)
- 10-13 Christian Mejdahl (V)
Harald Kjøller (V)
- 14-15 Kaj Ikast (KF)
16 Christian H. Hansen (DF)
17 Tove Videbæk (KRF)

Formand: Hans-Pavia Rosing (S)

Næstformand: Ellen Kristensen (V)

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 47: Forslag til lov om ændring af lov om administration af Det Europæiske Fællesskabs forordninger om markedsordninger for landbrugsvarer m.v. (Indførelse af bemyndigelse til at indføre administrationsgebyrer og justering af reglerne om anvendelse af promilleafgiftsfondenes midler).

Af fødevarerministeren (Ritt Bjerregaard).

(FremSAT 12/10 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Margot Torp (S):

Fra denne talerstol efterlyses ofte mere regelforenkling og mindre bureaukrati. Begge dele støtter Socialdemokratiet, og derfor er det også med glæde, at vi i dag giver vores positive tilslutning til L 47.

Vi støtter lovforslaget, fordi det helt konkret gør noget for at formindske et omfattende bureaukrati, som dels har ført til urimelig lange ventetider for kunderne og dels har betydet et klart misforhold mellem en hel del af støtteudbetalingerne og omkostningerne ved at beregne disse.

Jeg tror, at alle partierne i Folketinget er enige om, at det er rimeligt at gøre noget ved en ordning, hvor ca. halvdelen af de indgivne ansøgninger resulterer i udbetalinger af støttebeløb på 200 kr. eller derunder. Det beløb udgør nogle få promille af det samlede udbetalte støttebeløb.

Det er ikke særlig smart, især når man tager i betragtning, at det tager næsten lige så lang tid at udregne disse små beløb, helt ned til 35 kr., som det gør at beregne de rigtig store beløb. Og da statens udgifter for disse beregninger af støttebeløb, som er helt ned til 35 kr., ligger i overkanten af 200 kr. – nærmere bestemt 206,20 kr. – så er det jo virkelig Ebberød Bank.

Med et gebyr på 200 kr. for hver ansøgning om eksportstøtte ved salg til tredjelande vil langt flere ansøgere selv gå ind og vurdere, om det kan betale sig at søge, og det vil alt i alt kunne nedbringe antallet af de helt små ansøgninger betragteligt og dermed frigøre personaleresourcer, så de relevante ansøgninger kan ekspederes i rimelig tid.

Det er fra mange sider anført, at man kunne opnå den samme effekt ved at indføre en bagatelgrænse. Det tvivler vi meget på. For det vil så samtidig stadig væk være nemt for firmaerne at indsende små beløb og lade staten foretage udregningerne, og skulle det så ikke give noget, så har det kun kostet frimærket. Så vi tror fortsat, at utrolig mange virksomheder ret kritikløst vil indsende deres ansøgninger, og det ville ikke give det mindre personaleforbrug, som det her tilsigter.

Bortset fra det synes vi sådan set også, det er i orden, at det er dem, der får eksportstøtte, der betaler for administrationen af ordningen.

Socialdemokratiet kan også tilslutte sig de to andre elementer i lovforslaget om henholdsvis en bredere anvendelse af promilleafgiftsfondens